

Sygn. akt V CSK 52/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku R. P. i M. P.

przy uczestnictwie S. G., Z. G., K. J., Z. J., B. K., K. K., Skarbu Państwa-
Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa
Świdnica

o ustanowienie drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 sierpnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania Skarbu Państwa-
Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa
Świdnica od postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy
z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt II Ca 223/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący wskazał jako przyczyny mające uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nieważność postępowania spowodowaną niewezwaniem do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania „zarządcy drogi wojewódzkiej” oraz potrzebą dokonania wykładni art. 145 § 1 - 3 w zw. z art. 285 § 2 k.c.

Odnosząc się do tej argumentacji, należy stwierdzić, co następuje. Stosownie do art. 626 § 1 k.p.c., we wniosku o ustanowienie drogi koniecznej należy wskazać właścicieli wszystkich nieruchomości, przez które mogłaby prowadzić droga, aby nieruchomość wnioskodawcy miała odpowiedni dostęp do drogi publicznej. Jest rzeczą jasną, że zarządca drogi publicznej nie należy do kategorii bezpośrednio zainteresowanych, którzy z mocy tego przepisu powinny być uczestnikami postępowania. Nie jest też uzasadnieniem dla wezwania tego zarządcy do udziału w sprawie podnoszona w skardze kasacyjnej celowość wyrażenia ewentualnej opinii przez tego zarządcę co do zapewnienia bezpieczeństwa projektowanej drogi koniecznej. Stąd też nie było potrzeby aby zarządca ten był uczestnikiem postępowania, a podniesiony z tej przyczyny zarzut nieważności postępowania jest oczywiście chybiony. Skarżący nie uzasadnił też w sposób przekonujący, że na tle rozpoznawanej sprawy zachodzi potrzeba kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego na temat przesłanek ustanawiania drogi koniecznej. Dlatego też odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹: 2 k.p.c.).